

Εορτή Ευγνώμονος Ληστού στα Λουτρά Αιδηψού Ευβοίας

/ [Επικαιρότητα](#)

Με τη δέουσα λαμπρότητα τιμήθηκε η σεπτή μνήμη Του Αγίου Ευγνώμονος Ληστού στο φερώνυμο Ιερό Παρεκκλήσιο Του, που βρίσκεται στον υπόγειο χώρο του Ιερού Ναού Αγίου Παντελεήμονος Λ. Αιδηψού δίπλα από το πνευματικό κέντρο

της Ενορίας.

Την κυριώνυμο ημέρα της εορτής, Σάββατο 12, Οκτωβρίου 2024, ο πρωτοπρεσβύτερος πατήρ Νικόλαος Αργυρίου, εφημέριος του Ναού, τέλεσε την ακολουθία του Όρθρου και στη συνέχεια την Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, πλαισιούμενος από τον Οικονόμο π. Χρήστο Νγκελα, συνεφημέριο του Ιερού Ναού.

Πλήθος πιστών προσήλθε με ευλάβεια στο Ιερό Παρεκκλήσιο για να προσκυνήσουν την Ιερά Εικόνα του Αγίου Ευγνώμονος Ληστού.

Λίγα λόγια για τον Ευγνώμονα Ληστή

Όταν ο Χριστός σταυρώθηκε στον Γολγοθά, την Μεγάλη Παρασκευή, σταυρώθηκαν μαζί Του και δύο ληστές, ώστε να εκπληρωθεί ο παλαιός λόγος του Προφήτου ότι ο Μεσσίας «ανάμεσα σε ανόμους συγκαταλέχθηκε» (Ησ. 53, 11).

Την ώρα που ήταν στον σταυρό, ο ένας από τους ληστές, του οποίου την καρδιά είχαν τραχύνει οι αμαρτίες του σεσημασμένου βίου, έβρισε τον αναμάρτητο και ανεξίκακο Κύριο λέγοντας: «Αν στ' αλήθεια είσαι Συ ο Χριστός, τότε σώσε τον εαυτό Σου και μαζί μ' Εσένα κι εμάς!».

Ο άλλος όμως ληστής μετανόησε, ένιωσε μέσα του βαθιά συμπόνια και άφραστο δέος βλέποντας τον Δίκαιο Θεάνθρωπο μόνο, πληγωμένο, υβρισμένο και καταδικασμένο στο τιμωρητικό ξύλο, και τότε επιτίμησε αυστηρά τον συσταυρωμένο του ληστή λέγοντας τα εξής: «Μα, ούτε τον Θεό δεν φοβάσαι συ; Δεν είσαι όπως κι Εκείνος καταδικασμένος; Εμείς βέβαια πολύ δίκαια, γιατί τιμωρούμαστε γι' αυτά που κάναμε· Αυτός όμως δεν έκανε κανένα κακό!».

Και, στρεφόμενος ικετευτικά προς τον Χριστό, πρόσθεσε τα εξής μεγαλειώδη λόγια της πιο θερμής και ειλικρινούς μετανοίας που εκφράστηκαν ποτέ από

άνθρωπο: «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου!». Τότε ο ελεήμων Κύριος, πάσχοντας πάνω στον σταυρό, γύρισε και του είπε με ἄκρα προς αὐτόν ἀγάπη: «Σε βεβαιώνω πως σήμερα κιόλας θα εἶσαι μαζί Μου στον Παράδεισο!» (βλ. Λουκ. 23, 39-43).

Ο ευγνώμων ληστής λοιπόν ἦταν ο πρῶτος ἄνθρωπος που βρήκε την ποθητή σωτηρία του και την λύτρωση με το Πάθος του Χριστοῦ και ἐγένε ο πρῶτος οικιστής του κεκλεισμένου Παραδείσου ἐξαιτίας της παρακοῆς και πτώσης των Πρωτοπλάστων. Με την φλογερή μετάνοια κατάφερε να «κλέψει» τον αἰώνιο Παράδεισο, τη θεία ζωή και ἀφθαρσία. Δεν του χρειάστηκαν χρόνια ἀσκήσεως, κακοπάθειας, δάκρυα και προσευχές· ἡ ολόθυμη και εὐλικρινὴς μετάνοια και ἡ ἐκτίμησή της ἐσχάτης ταπεινώσεώς του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κατέστησαν τὴν εἰσόδον αὐτοῦ ἐν τῷ Παράδεισῳ. Ἡ μετάνοια τοῦ ληστή ἡρώδους ἔχει γίνει ἀντικείμενο ἀγάπης τῶν Οὐρανῶν και να τον ἀποκαταστήσει ἀληθινὸ πρότυπο θερμῆς μετάνοιας.

